

A dinnyeárak logikája

2012 július 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Összedugták egy hátsó, sötét minisztériumi szobában a fejüket a termel?k, a keresked?k és az agrártárca képvisel?i, majd közösen eldöntötték, hogy átverik a magyar népet. Egymás tenyerébe csaptak, kartellt alakítottak, aminek az árát most a vásárlókkal fizettetik meg.

Lényegében így kommentálták az ellenzéki lapok, portálok és televíziós m?sorok azokat az er?feszítéseket, amiket a Vidékfejlesztési Minisztérium tett az elmúlt id?szakban a hazai dinnyepiac egyensúlyának megteremtése érdekében. Ezekkel a kispénz? emberekre hivatkozó álságos érvekkel próbálták igazolni az elmúlt években a kereskedelmi multiláncok is létüket, mindent elborító terjeszkedésüket. A „vásárló polgár mindenekel?tt” jelszóval akadályoztak meg ebben az országban eddig minden olyan próbálkozást, amelyik tartós jöv?t, megélhetést szeretett volna teremteni a falvakban él?knek.

Vajon tényleg a rablás kategóriájába tartozik-e, hogy most, július második felében, a dinnyeszezon kifutását jelz? L?rinc napja felé közeledve még mindig kilónként 80-90 forintért árulják a mézédes gyümölcsöt az áruházakban és a standokon? Nemrégiben még az volt a szokás, hogy már július elején ott virítottak az óriásplakátokon azok a dinnyék, amelyek kilogrammját mindössze 30-40 forintért vesztegették a bevásárlóközpontok. A kereskedet és a csalogató akcióra ráharapó polgárokat azonban a legkevésbé érdekelte az, hogy valójában milyen sokba kerül ez az olcsóság.

Mindenki a maga pillanatnyi el?nyét nézte: az üzletlánc a forgalom növekedését, a vásárló a pénztárcáját, és azzal senki sem foglalkozott, hogy a pár száz forintos megtakarításért cserébe családok ezrei veszítették el vidéken a megélhetésüket. Hiszen a dinnye termesztése némelykor már többe került, mint amennyit az üzletláncok adtak érte. Ezért sokan befejezték az értelmetlen munkát, amit szemléletesen mutat az is, hogy a gyümölcs hazai term?területe több mint a felére zsugorodott. A kies? mennyiséget pedig egyb?l pótolták a keresked?k az egyértelm?en rosszabb min?ség? importból.

Minden mindennel összefügg: miközben boldogan a kosarunkba tettük a szuperolcsó dinnyét, ugyanazzal a mozdulattal segítettünk az áruházláncnak, a külföldi termel?knek, és padlóra küldtük a magyar gazdálkodókat. S rosszat tettünk magunknak, hiszen a legvégén mi, vev?k is fizethetünk: ha már nem terem a jó min?ség? magyar dinnye, marad a rosszabb import, és a keresked?k hazai konkurencia híján szabadon emelhetik az árakat.

Így néz ki tehát az olcsó élelmiszer-akciók ördögi logikája: a jöv?ben drága következménye lesz a pillanatnyi haszonnak. S nem csak a dinnyénél van ez így, hanem a tejnél, kenyérnél, húsoknál, és szinte minden más alapvet? élelmiszernél. Ami a létfenntartáshoz kell, azzal szívesen csábítanak a láncok, és ennek kíméletlen következménye van a beszállítókkal folytatott ártárgyalásokon. Ugyanakkor a korábbi, hamvába holt kísérletek után a mostani az els? olyan agrárvezetés, amelyik a jelek szerint érdemben képes fordítani ezen az önpusztító tendencián.

Az elmúlt években a magyar termel?k védelmében egyik szónoklat követte a másikat. Azt az egyszer? lépést azonban mégsem tette meg senki, hogy megtiltsa a külföldi termékek el?térbe helyezését a láncoknak. Mióta ez a szabály életbe lépett, csodák csodájára a legnagyobb multik is piros-fehér-zöldre váltottak, az agrártárcához járnak egyeztetésre, és fontosnak tartják a hazai beszállítók sorsát. Új egyensúly van tehát kialakulóban. S e változás nyitja nem más, minthogy érdemben sikerült megváltoztatni az er?viszonyokat.

mno.hu - Nánási Tamás

Ajánló